

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

1. čtení: Iz 42,1-4.6-7 2. čtení: Sk 10,34-38

Ev.: Mt 3,13-17

Ži 29 Pán dá požehnání a pokoj svému lidu.

Kapka rosy z Božího slova: Ježíš se staví do řady s hříšníky a přijímá Janův křest. V tom okamžiku dostává sílu Ducha Svatého pro své hlásání Božího království. Ježíšovou touhou je „zcela splnit Boží vůli“. To učiní celým svým životem, smrtí a vzkříšením. Tak napравuje hřích Adamův.

MILOVANÝ SYŇ

O této neděli pokračuje liturgie v tematicke Zjevení, tedy Božího zjevení. Ježíšův křest, který si dnes připomínáme, byl v podstatě jednou z nejdůležitějších etap zjevení Ježíše Krista světu jako Boha; v jistém smyslu je jeho křest „druhou epifanií“. Události kolem Ježíšova zrození byly již dávno pryč, hluboce zasunuté v srdcích něko-lika protagonistů oněch dnů. Třicet let skrytosti a nenápadného života udělalo z Ježíše člověka, jako jsou všichni ostatní. Léta, jež Ježíš prožil před křtem, ukazují Kristovo lidství jako shodné ve všech ohledech s naším lidstvím, píše jeden ze starověkých autorů (Meliton Sardský).

Křest uzavírá tuto Ježíšovu životní fázi; uzavírá období, kdy se ztotožňuje s člověkem a bere na sebe i podobu jeho života. Dnes přichází skrytý v davu lidí, aby se podrobil rituálu, kterým se zařadí do zástupu hříšníků, zapojí se mezi ty, kdo skutečně potřebují být očištěni.

Toto je Ježíš zvěstovaný Izaiášem v prvním čtení: služebník Boží, jenž nekřičí, nehlučí a neutíká ulicemi s ústy plnými výhrůžek a trestů, jenž nalomenou třtinu nedolomí a doutnající plamen neuhasí. Je to Ježíš pokorného srdce, který skutečně přichází povolát hříšníky k lítosti, ale přichází je povolát s milosrdenstvím. Ježíš, který pohoršil a zklamal naděje těch, kdo očekávali Mesiáše jako válečníka, jako horoucího hlasatele soptícího Boží hněv, a to zvláště proti pohanům. Ježíš, který překvapí i svého předchůdce: „Jsi ten, kdo má přijít?“ (srov. Lk 7,19).

Svatý Pavel shrnul aspekty této Kristovy životní události do slavného hymnu z úryvku listu Filipánům 2,6–7: *ačkoli má božskou přirozenost, nic nelpěl na tom, že je rovný Bohu, ale sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka* (toho služebníka, o kterém hovořil Izaiáš!) a stal se jedním z lidí; byl takový jako každý jiný člověk. Tento Ježíš přišel za Janem Křtitelem k Jordánu, aby se nechal pokřtít.

Křest zahajuje nové období Ježíšova života. Otec oficiálně představuje svého Syna světu jako Mesiáše, který v jeho jménu autoritativně mluví a jedná. Touto událostí se otvírá takzvané veřejné Ježíšovo působení. Od tohoto okamžiku začínají zaznívat ona slova „ale já vám říkám“ a promlouvání „s mocí“, nad nimiž budou žasnout zákoníci a farizeové. V nejstarších křesťanských dobách bylo zvykem začínat touto událostí vyprávění o Kristově životě. Marek, první evangelista, zahajuje své evangelium právě vyprávěním o křtu. Apoštol Petr, jehož hlásání jsme naslouchali ve druhém čtení, pokládá událost Ježíšova křtu za počátek jeho příběhu; bylo to právě při křtu, kdy Bůh *“pomazal Duchem Svatým a mocí Ježíše z Nazareta“*.

Proč se této události přičítá tak velká důležitost? – Pojí se totiž především se zjevením Ducha. Jan Křtitel popsal dvě epochy následovně: já vás křtím *vodou*; on vás bude křtít *Duchem*. Sestoupení Ducha je „startem“ cesty vykoupení; dosvědčuje to, že započalo nové stvoření, poněvadž se opět Duch zjevil nad vodami, stejně jako na počátku (srov. Gn 1,2). *“Nastává hodina..., kdy opravdoví Boží ctitelé budou Otce uctívat v duchu a v pravdě“* (Jan 4,23). Duch byl přítomný a působil v Ježíši z Nazareta už od narození. Sestoupil na Marii ještě dříve než u vod Jordánu. V Mariině případě však šlo o zjevení ve skrytosti, kdy zůstal nepoznaným; zde se skutečně představuje světu. Odhalilo se světu Ježíšovo prorocké a mesiášské pomazání. Ve svém křtu se Ježíš projevuje jako onen očekávaný, na kterého Hospodin vložil svého ducha, jak o tom psal prorok Izaiáš.

Důležitost křtu spočívá kromě zjevení Ducha také ve slavnostním Otcově svolání: *“To je můj milovaný Syn, toho poslouvejte.“* Ten, který se stal služebníkem, byl v té chvíli svolán synem (srov. Iz 40,2). Právě toto je okamžik, k němuž musíme vztáhnout četbu Pavlova textu z listu Filipánům: *“Proto ho také*

*Bůh povýšil a dal mu Jméno nad každé jiné jméno“ (Flp 2,9). Zde se setkáváme s vrcholem zjevení; není to už zář hvězdy, ale samotný hlas nebeského Otce, který zjevuje lidem, kým je Ježíš z Nazareta – milovaným Otcovým synem. Ježíš potvrdil význam tohoto prohlášení, když neustále oslovoval Boha jménem “*abba*“, tj. „otec“. Z jeho slov a jednání vysvítá a nepopíratelně vyrůstá vědomí, že je Synem Božím; evangelia, a zvláště to Janovo, nám ukazují Ježíšův nepřerušovaný rozhovor s Otcem, jímž pokračuje dialog existující již v lůně Trojice. Veškerá naše víra je zakotvena na tomto Ježíšově vědomí. On nás může vykoupit, protože je Synem Božím; činí z nás adoptivní Boží děti, poněvadž sám byl synem vlastním a stal se naším bratrem. Není pro nás vůbec důležité, jestli ti, kdo žili s Ježíšem, si byli vědomi tohoto tajemství už od počátku a chápali jeho význam. Co je však pro nás velmi důležité, je skutečnost, že si toho byl vědom sám Ježíš a zanechal nám o tom mnohé zřejmé stopy během svého života.*

Důsledek tohoto zjevení k nám přichází v Otcových slovech: “*Toho poslouvejte!*“ (Mk 9,7). Musíme poslouchat Ježíše, který k nám i dnes hovoří ve svém evangeliu, protože k nám mluví ve jménu Božím. Tento příkaz však neznamena pouze: věnujte mu pozornost nebo uvádějte do života, co vám říká. Vyjadřuje především výzvu: věřte mu, přilněte k němu svou vírou, přijměte ho ještě dříve než jeho slovo. A tak nám vlastně křest představuje onen dvojitý pohyb, jenž jsme viděli vyjádřený v příběhu tří mudrců a který je pravděpodobně zásadní ideou Zjevení: Bůh přichází k člověku a dává se mu poznat, ale na druhé straně i člověk musí vyjít s vírou k Bohu.

Ježíš, který šel pokorně a skrytě k Janovi, je tím samým, jenž tajuplně přichází k nám ve znamení chleba a vína; chystá se přijít sem k nám, do našeho společenství. My ho dnes přijmeme se stejnými slovy, jimiž ho oslovil Jan Křtitel v Jordánu: “*Hle, Beránek Boží, který snímá hříchy světa.*“ (Jan 1,29).

www.vojtechkodet.cz

Ohlášky:

- * DVD z žehnání zvonů ve Špičkách si můžete zakoupit v sakristii ve Špičkách. Dobrovolný příspěvek bude použit na zvony.
- * Vstupenky na Farní ples se budou prodávat v neděli 12. 1. od 15⁰⁰ hod. na faře v Hustopečích. Cena je 200,- Kč.
- * Víkend pro ministranty na faře v Hustopečích proběhne od pátku 17. 1. od 15:30 h. do neděle 19. 1. (zakončení mší svatou). Prosím rodiče, aby potvrdili účast do čtvrtku 16. 1. buď emailem, telefonicky nebo osobně.

S b í r k y:	Hustopeče	Špičky	Černotín	Bělotín
2. neděle po Narození Páně	Kč 11.540,-	Kč 1.590,-	Kč 4.654,-	Kč 4.507,-

Všem dárcům upřímně Pán Bůh zaplat'.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 12. 1. do 19. 1. 2020

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Křtu Páně 12. 1.	Hustopeče	8:00	Za † Květoslavu Filkovou, bratra Miroslava, živou a † rodinu a dvo
	Špičky	9:30	Za Annu a Štěpána Durecovy, † dceru Marii, syna Bohumila a živou rodinu
	Bělotín	11:00	Za † Annu a Jana Němečkovy, dceru a syna
Pondělí 13. 1. <i>sv. Hilarius z Poitiers</i>	Heřmanice	16:30	Na úmysl dárce
Středa 15. 1. <i>sv. Pavel Poustevník</i>	Černotín	16:30	Za rodiče Humplřkovy a živou rodinu
Čtvrtek 16. 1. <i>sv. Marcel I.</i>	Špičky	14:00	Requiem za † Jiřího Hložka
	Bělotín	16:30	Na úmysl dárce
Pátek 17. 1. <i>sv. Antonín Veliký, památka</i>	Hustopeče	16:30	Za † Františka Jambora, syna Pavla, rodiče, dva bratry, živou a † rodinu a dvo
			Za † Antonína Frydrycha, rodiče, Františka Knápka, rodiče Hrachovcovy a živé a † z těchto rodin
Sobota 18. 1. <i>Panna Maria, Matka jednoty křesťanů, památka</i>	Špičky	16:00	Za † Marii a Ludmilu Vaculovy, živou a † rodinu Oravovu a Vaculovu
2. neděle v mezidobí 19. 1.	Hustopeče	8:00	Za živou a † rodinu Tomčíkovu, Šmídovu, Michalovičovou a za dvo
	Černotín	9:30	Za živé a † farníky
	Bělotín	11:00	Za † tatínka Zdenka, bratra Jaroslava a živou rodinu Bezděkovu
	Kunčice	14:00	Za živé a † farníky a občany Kunčic

Tel. na faru: mobil: 733 741 614

E-mail: farahustopece@gmail.com

<https://www.ihustopece.cz/farnost/>